

Een kerk in het verleden en het heden

De Martinuskerk, Markelo

De kerk van Markelo is oud
Maar ging en gaat steeds met de tijd mee.

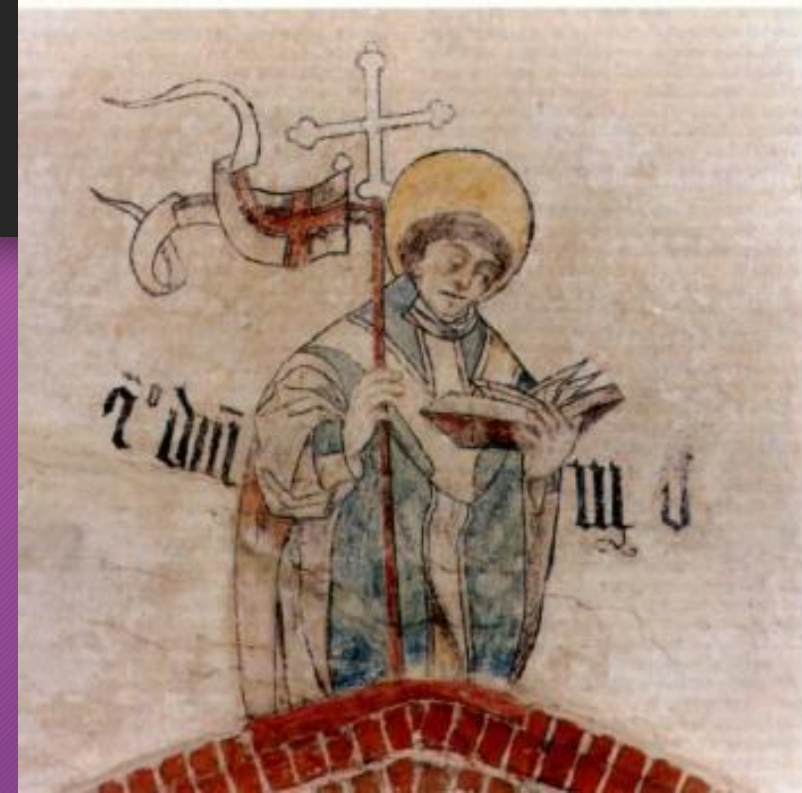
Het begin

Rond 700 à 800 NC woonden er “heidenen” in Twente, het christendom was hier nog niet bekend.

De Engelse zendeling Lebuïnus komt in 768 in Nederland en predikt het evangelie in deze regio.

Het is het tijdperk waarin Karel de Grote een soort verenigd Europa nastreeft, hij is daar dan de keizer van. Hij wil ook dat iedereen het christelijk geloof aanneemt.

Lebuïnus sticht eerst een kerk in Wilp en kort daarna een kerk in Deventer.

Fresco van de Angelsaksische missionaris Lebuïnus in de R.K. Broederenkerk in Deventer

Lebuïnus heeft het moeilijk

De eerste kerk in Deventer wordt tussen 770 en 780 twee keer vernield.

Karel de Grote wil de Saksen onderwerpen en hun gebied bij zijn rijk voegen, maar die Saksen moeten niets hebben van de Franken.

Lebuïnus is geen Frank, maar de Saksen zien hem wel aan als een Frank.

Hij heet eigenlijk Liafwijn maar in het Latijn wordt dat Lebuïnus.

Uiteindelijk krijgt Karel de Grote zijn zin, met harde hand introduceert hij het christendom: Doop of Dood is zijn motto.

Waarschijnlijk is circa 800 in Markelo al een kerk gebouwd

Hoe die eerste kerk er uit heeft gezien weten we niet.

De tekening hiernaast geeft aan hoe hij de kerk er uit zag in het begin van de negentiende eeuw:

Het lage deel was de “oole kaarke”, waarschijnlijk daterend van rond 1200.

Het hoge deel werd “nieuwe kaarke” genoemd, dat is vermoedelijk gebouwd na een brand in 1457.

Een nieuw kerk in 1841

De oude kerk werd afgebroken en op dezelfde plaats werd in 1841 een nieuwe kerk in gebruik genomen, de huidige kerk dateert van dat jaar.

Een middeleeuws doopvont

Het enige wat nog uit de middeleeuwen is overgebleven is het doopvont van Bentheimer zandsteen.

Het offerblok dateert uit 1671

In december 2003 werd in de Kerk, het sinds de grote verbouwing in 1963 vermiste offerblok, weer geheel gerestaureerd en wel aan de kerkenraad aangeboden.

Het oude eikenhouten offerblok met zwaar ijzeren hang en sluitwerk bleek al jaren bewaard te zijn door een gemeentelid.

Het is weer in ere hersteld.

De klokken hebben enkele jaren niet geluid

In 1943 werden de klokken door de Duitse bezetter geroofd, om van het brons kogels te maken.

Nieuwe klokken

Na de oorlog werd de grootste klok terug gevonden, maar van de twee kleinere geen spoor, die werden in 1950 vervangen door twee nieuwe klokken.

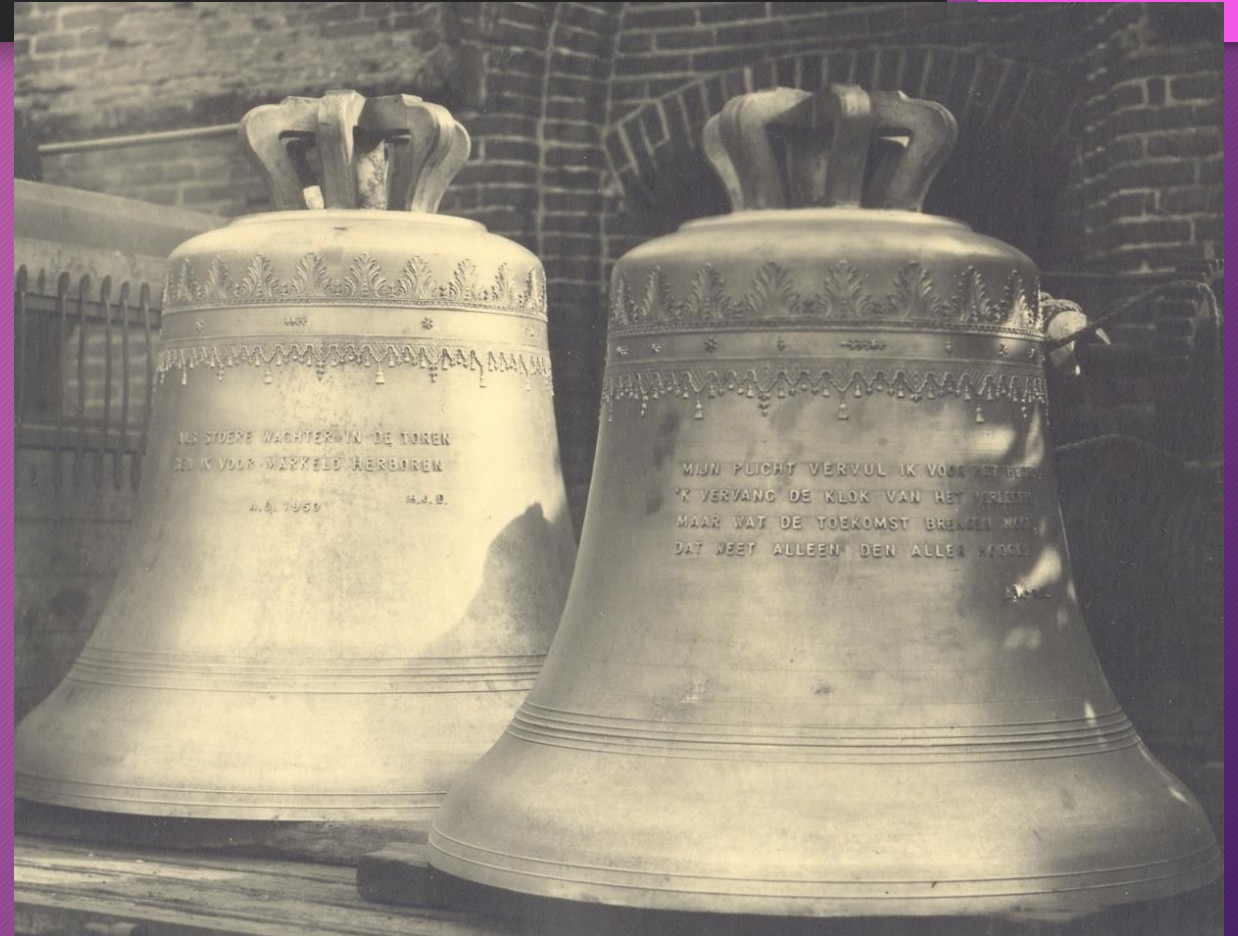
Wat staat er op die klokken?

Op de oudste staat:
Casparis Konink me fecit MDCCXXXVII
Soli Deo Gloria.
*(Kaspar Konink heeft mij gemaakt, 1737,
Alleen God zij eer).*

Op de nieuwe klokken staat:

Als stoere wachter in de toren
Ben ik voor Markelo herboren.

Mijn plicht vervul ik voor het heden
Ik vervang de klok van het verleden
Maar wat de toekomst brengen moge
Weet alleen de Allerhoge.

Het oude interieur

Lang stonden de banken in de kerk als een halve cirkel om de preekstoel.

De hoofdingang van de kerk was aan de Grotestraat.

Het huidige interieur

De banken staan sinds 1963 in een theater-opstelling en de kansel staat waar de oude hoofdingang is.

De ingang via de toren is nu de hoofdingang.

De ramen zijn de moeite van het bezichtigen zeker waard.

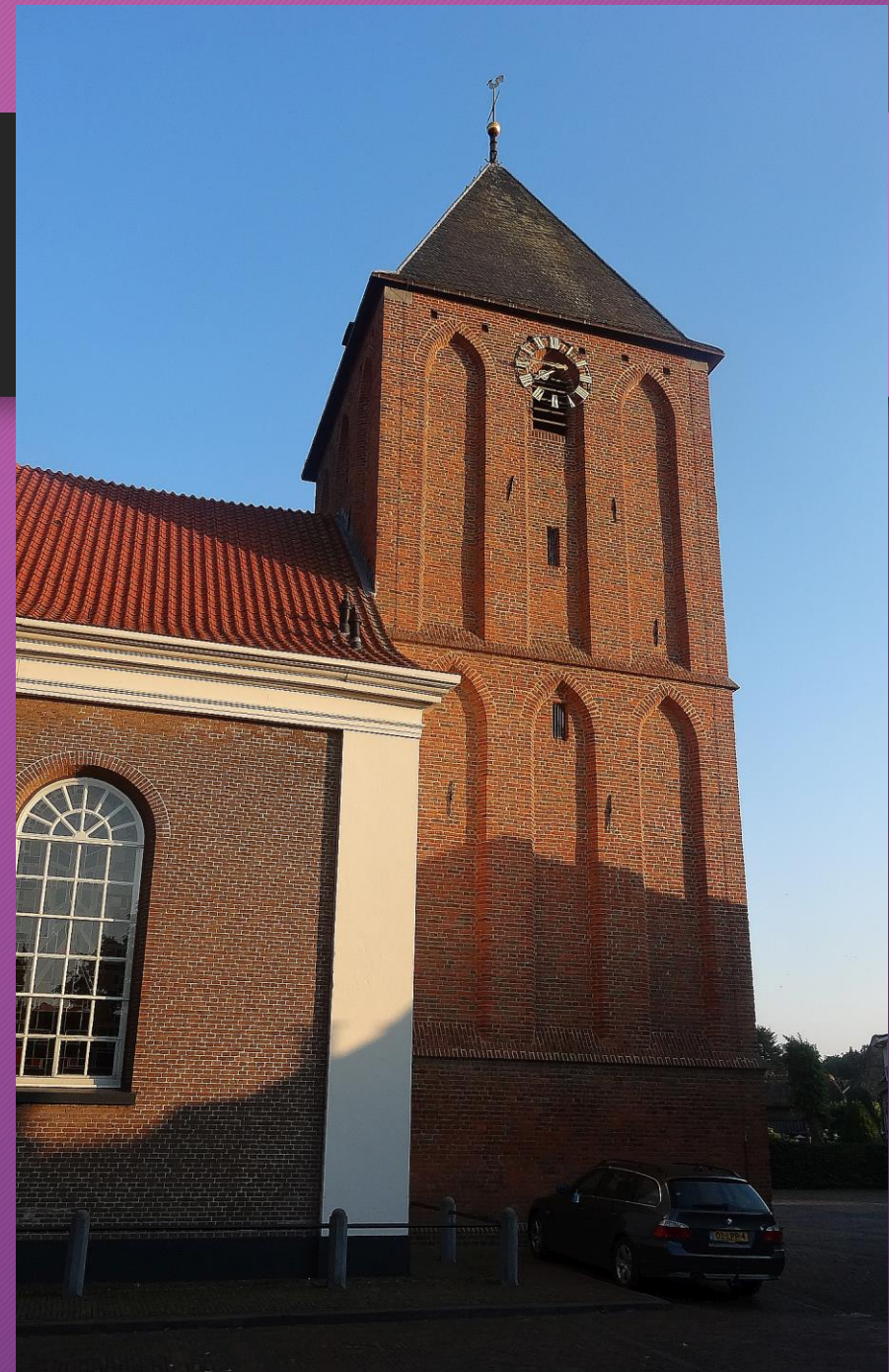

Naast de toren

Op de plaats waar de auto staat was vroeger een schooltje.

Ook heeft daar een politiecel gestaan.

En aan deze kant van de kerk is de beestenmarkt geweest.

Het orgel

Vroeger moest de organist bijgestaan worden door een orgeltrapper, iemand die op de blaasbalgen moest trappen, nu is er een windmachine voor.

Alleen al voor de mooie orgelmuziek zou je naar de kerk kunnen gaan. Altijd welkom.

